

Wielkanoc

Czy Wielkanoc ma Chrześcijańskie Pochodzenie? Powinieneś o tym wiedzieć!

Biblia nigdzie nie uczy nas tego, byśmy obchodzili Wielkanoc

Cofnijmy się do 8 roku p.n.e. - cztery lata przed narodzinami Chrystusa. Przyjrzyjmy się zwyczajom niechrześcijańskich ludów zamieszkujących Północną i Środkową Europę.

Każdego roku na wiosnę, w pierwszą sobotę po 21 marca, nazwaną "Sunnabend", ludzie ci mieli w zwyczaju spotykać się poza swymi osadami, zbierali drwa, układali je wokół dębu i podpalali. Ludzie otaczali ogień, klękali i błagali "Sunne", ich boginię zmierzchu o przywrócenie utęsknionych dni wiosny. Był to okres, w którym wiosenny dzień i noc są sobie równe, gdy kończy się zima i rozpoczynają się ciepłe miesiące. (Interesujące jest to, iż niemieckie słowo sobota - "Sonnabend" - pochodzi od sobotniej nocy, podczas której czczona była bogini Sunna).

Po tym jak w sobotni wieczór złożone zostały ofiary bogini wiosny, następnego ranka ludzie powracali do swych domostw i ponownie spotykali się o świcie, by spoglądać na wschód, na wschodzące słońce i dziękować bogini za powracające dni wiosny.

Ten dzień, pierwsza niedziela po 21 marca, był dniem świątecznym - dniem radości z wieloma uroczystościami i zabawami. Jedną z tych zabaw polegała na szukaniu kolorowych, farbowanych jaj. Choć jajka były różnokolorowe, przeważały odcienie czerwone i żółte, symbolizujące promienie słoneczne. Wiele jajek było ofiarowanych bogini wiosny, inne zostawały zjedzone. Jaja były znakiem budzącego się na wiosnę życia. Pieczono także bułeczki, które składano w ofierze bogini.

Dlaczego czas ten nazwano Wielkanocą?

Jeżeli prześledzimy historię paru stuleci po Chrystusie, przekonamy się, że pogańska ludność w Europie wciąż obchodziła święto wiosny, bogini zmierzchu, o którym mówiliśmy powyżej. Bóstwo to znane było pod bardziej ogólnym imieniem "Eostre", które zastąpiło germańskie imię "Sunna" charakterystyczne tylko dla niektórych rejonów.

Na przestrzeni wielu stuleci ludy Persji i Asyrii zasiedlały Europę Środkową. Również i te wschodnie ludy czciły bóstwo wiosny, czyniąc święto ku jej czci częścią swej kultury. Charakterystyczną rzeczą jest to, że również i tu zwyczajem były kolorowe i farbowane jaja. Starożytni Persowie na przykład obchodzili święto nowego roku słońca w marcu i przekazywali sobie wzajemnie prezenty. Uroczystości wszystkich tych ludów były zawsze takie same. Istniała tylko jedna różnica bogini Persów i Asyryjczyków nazywała się Isztar, a ludy germańskie czciły boginię Eostre. Jakkolwiek jest ewidentne powiązanie między obydwojema tymi wyrazami i naszą własną Wielkanocą, tłumaczoną na angielski - Easter.

I tak za sprawą przybyszów ze wschodu, osiadła ludność zmieniła nazwę swego bóstwa (Sunna) na Easter. Niemniej jednak - było to takie samo święto, takie samo bóstwo, a zwyczaj oddawania mu czci przetrwał setki lat. Z powodu nasilającej się migracji coraz to nowych ludów ze wschodu tradycja ta coraz bardziej się utrwalała.

W Jaki Sposób to Pogańskie Święto wniknęło w Chrześcijaństwo?

Prawdziwy biblijny kościół założony w 31 lat po Chrystusie - nigdy nie obchodził Wielkanocy! Pierwsi Chrześcijanie obchodzili święta żydowskie (które zgodnie z tym co mówi Stary Testament, Bóg dał Izraelowi) także w nowym duchu na pamiątkę wydarzeń, które związane były z tymi świętami. Prawdziwy kościół Boży nigdy nie święcił dnia, który miał przypominać o Zmartwychwstaniu, obchodził tylko pamiątkę śmierci Chrystusa (Nowotestamentowe Święto Paschy).

Na początku drugiego wieku inny kościół, który rościł sobie prawo do tego, iż jest prawdziwym kościołem Chrystusa, wprowadził nowe święto na miejsce święta Paschy, nazwane "Świętem Zmartwychwstania".

W pierwszym i drugim wieku przybyli niewolnicy z Syrii, Persji i Babilonu, którzy odzyskawszy wolność, osiedlili się we Włoszech. Filozofowie ze wschodu wędrowali w kierunku zachodnim i wnosili naukę o czci słońca. Ta pełna mocy nauka wywarła wpływ na religie rzymskiej ludności. Jedną z uroczystości obchodzoną przez nich na wiosnę, było Święto Zmartwychwstania. Wyznawcy Chrześcijaństwa próbowali zrównać liczbę swoich świąt z liczbą świąt pogańskich, tak więc Święto Zmartwychwstania wprowadzili w tym samym dniu, w którym ludy wschodu czciły - Dzień Słońca - przy czym czcili oni nie dosłownie słońce, lecz prawdopodobnie świętowali na chwałę prawdziwego syna, Chrystusa. Zwyczaj ten wprowadzono w drugim wieku Został on stworzony przez ludzi - Nie przez Boga! Nie ma na to żadnych podstaw w Jego Słowie, czyli w Biblii!

Wprowadzenie tego nowego święta w pogańską niedzielę było sukcesem. Pogańska ludność Rzymu zaczęła utożsamiać to święto ze swymi własnymi wiosennymi uroczystościami i wielu z nich przyjęło tę formę oddawania czci, sprawiającą wrażenie chrześcijańskiej. Kościół rzymski rósł szybko - lecz był wymieszany z pogaństwem! Tak zwany chrześcijański kościół zezwalał byłym ludom wschodnim zachować swe pogańskie zwyczaje i wiarę, jeżeli czyniły to w sposób wyglądający na chrześcijański, tylko po to, by zwiększyć liczbę swych wyznawców. To był kompromis a Bóg tego nie chce! Kiedy Konstantyn w 325r. n.e. został Cesarzem, przywódcy kościelni mogli wyrzucić na niego wpływ, by wydał zarządzenie zmuszające wszystkich w Cesarstwie Rzymskim do obchodzenia Święta Zmartwychwstania. Dzięki takiemu posunięciu pogańsko-chrześcijańska tradycja zaczęła się jeszcze szerzej rozprzestrzeniać.

W owym czasie Chrześcijanom zabroniono obchodzić nowotestamentowe Święto Paschy. Było ono bowiem określone jako "żydowskie". Cesarstwo Rzymskie rozszerzało się coraz bardziej, a wraz z nim także jego pogańskie święta. Objęło to całą Europę Zachodnią. Gdy poganie zyskali wpływowe pozycje i zmienili nazwę "Święto Zmartwychwstania" na "Wielkanoc" wszędzie rozprzestrzenił się pogański zwyczaj szukania jajek, a zajaczek wielkanocny był nadal symbolem płodności.

Jak Dalece myli się Chrześcijaństwo i Popada ponownie w Pogańskie Zwyczaje!

Być może niektórzy ludzie mówią: "Ja nie zwracam uwagi na Wielkanoc, ale jest to miłe dla dzieci; takie niewinne święto".

Jeżeli uważamy, że jesteśmy chrześcijańskim narodem i Chrześcijanami, to powinniśmy wiedzieć co Bóg mówi do nas w Swoim Słowie:

“Gdy wytraci Pan, Bóg twój przed obliczem twoim te narody, do których ty wnikniesz, abys je posiadł i opanował i mieszkał w ziemi ich. Strzeż się abys się nie usidlił idąc za nimi... ani się też pytaj na bogi ich mówiąc: Jako ci narodowie służyli bogom swoim, tak i ja też uczynię. Nie uczynisz tak Panu, Bogu twemu...”

V MOJŻESZOWA 12 :29-31

KTÓRĄ DROGĘ CHCESZ WYBRAĆ - CHCESZ BYĆ POSŁUSZNY BOGU, CZY LUDZIOM?

U Boga nie istnieje kompromis. Jego Słowo mówi upamiętaj się, daj się ochrzcić, a otrzymasz dar Ducha Świętego (ze znakiem mówienia w językach).

Udowodniono, że BIBLIA jest nieomylna, perfekcyjna i natchniona, jeżeli chodzi o następujące tematy: - Matematyka, Historia, Archeologia, Geologia, Geografia i inne.

Bóg ostrzega, że człowiek będzie osądzony przez każde Jego słowo: Jana 12:46-49.

Jest nam nakazane abyśmy nie zmieniali ani jednego słowa w Biblii (V Mojżeszowa 4:2, Jana 10:35, Objawienie 22:18-21),

ALE CZYNIĄC to będziemy zbawieni poprzez cudowne znaki towarzyszące wszystkim wierzącym w Biblię Chrześcijanom (Dz Ap 2:37-39, Jana 3:1-7, Marka 16:15-20).

Pentecost Revival Centre, Australia

CHRISTIAN ASSEMBLIES INTERNATIONAL, P.O. BOX 888, COFFS HARBOUR NSW 2450, AUSTRALIA

Bóg dał nam go za darmo, dlatego ten artykuł może być za darmo udostępniony i nie ma praw zastrzeżonych. Mamy tylko taką prośbę, aby przy dalszym rozpowszechnianiu było podane źródło jego pochodzenia - CAI.